

Γιατί η ψυχή μοιάζει με τη μυλόπετρα; (Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ο Αββάς Κασσιανός ταξιδεύει στην έρημο της Αιγύπτου και συνομιλεί με τον Αββά Μωυσή και τον ρωτά γιατί η ψυχή μοιάζει με μυλόπετρα.

Αυτή την εσωτερική εργασία την καταλαβαίνουμε καλύτερα αν παρομοιάσουμε την ψυχή με μία μυλόπετρα, την οποία γυρίζει το ρεύμα του νερού συνεχώς γύρω από τον άξονά της, και η οποία ποτέ δεν σταματάει να γυρίζει ενόσω το νερό

τρέχει. Αλλά ο μυλωνάς έχει τη δυνατότητα να αποφασίσει αν θα αλέσει σιτάρι, βρώμη ή ζιζάνια. Ο μύλος υποχρεώνεται να αλέσει ο,τι του ρίχνει ο μυλωνάς.

Το ίδιο συμβαίνει και στην ψυχή του ανθρώπου. Μέσα στις δοκιμασίες της ζωής μπαίνει η ψυχή σε κίνηση από τους χειμάρρους των πειρασμών που την κατακλύζουν και δεν μπορεί πια να ελευθερωθεί από το ρεύμα των λογισμών.

Η ίδια όμως η ψυχή, με τον αγώνα της και με την προσοχή της, φροντίζει για το είδος των λογισμών που πρέπει να δέχεται η να απορρίπτει. Διότι, όπως είπαμε παραπάνω, εάν διαρκώς φέρνουμε στη μνήμη μας τις Θείες Γραφές και αν ανεβάζουμε το νου μας ψηλά, ώστε να ασχολείται με πνευματικά πράγματα και να επιθυμεί την τελειότητα και τη μέλλουσα μακαριότητα, επόμενο είναι ότι απ' αυτή την πνευματική ενασχόληση του νου μας, θα μας έρχονται και πνευματικοί λογισμοί. Και αυτοί οι λογισμοί θα κάνουν τον νου να εντρυφά σε ο,τι είχε πριν μελετήσει.

Αν όμως μας καταλάβει η οκνηρία και η απροσεξία, κι αν ξοδεύουμε τον καιρό μας σε άσκοπη φλυαρία ή αν μπλέξουμε στις μέριμνες τούτου του κόσμου και στις μάταιες επιθυμίες, τότε θα ξεφυτρώσουν ζιζάνια, τα οποία στη συνέχεια θα απλωθούν καταστρεπτικά στην καρδιά μας. Και τότε, όπως είπε ο Κύριος και Σωτήρας μας, εκεί όπου είναι ο θησαυρός των έργων μας και των επιδιώξεών μας, εκεί θα βρίσκεται και η καρδιά μας (Ματθ. 6, 21).

Πηγή: agiazoni.gr